

aangeboden op:

Niet te registreren

de e.a. inspecteur,

repertoriumnummer

afgeleverd aan:

afgeleverd aan:

referentie bestelling:

referentie bestelling:

CD nummer:

CD nummer:

RD nummer:

RD nummer:

bedrag:

datum:

bedrag:

datum:

V O N N I S geweest en uitgesproken in het gerechtsgebouw te Antwerpen, op **acht februari tweeduizend en tien** in openbare zitting van de **tiende B kamer** van de rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, al waar zetelden:

M. Nuyens, enig rechter,

P. Vanveldhoven, afgevaardigd griffier.

Gezien de stukken in het dossier der rechtspleging, onder meer:

- het exploit van rechtsingang, betekend door gerechtsdeurwaarder M. Carsau te Antwerpen op 4 november 2009.

Gelet op de wet van 15/06/1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

Gehoord partijen in hun middelen en gezegden ter zitting van 11 januari 2010.

* * *

De vordering strekt ertoe verwerende partij te horen veroordelen in betaling van de som van 5.887,50 EUR, te vermeerderen met de verwijlinteresten vanaf 14 augustus 2009, de gerechtelijke interesten en de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding begroot op 900,00 EUR.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de feiten zich als volgt hebben voorgedaan.

Verwerende partij had diverse afspraken belegd met eisende partij met het oog op een uitgebreide gebitsbehandeling.

Er werden afspraken gemaakt voor 3 augustus 2009, 4 augustus 2009, 10 augustus 2009 en 14 augustus 2009, volgens eisende partij telkens voor 5 uur, volgens verwerende partij telkens voor 4 uur.

Verwerende partij kwam niet opdagen op 3 augustus 2009.

Eisende partij stelde verwerende partij op 4 augustus 2009 aangetekend in gebreke om een schadevergoeding te betalen voor de derving van ongeveer 25 uur en stelde als minnelijke schikking 10 uur aan 90,00 EUR per uur voor.

Verwerende partij werd nogmaals in gebreke gesteld door de rechtsbijstands verzekering van eisende partij, waarna hij volgens de inhoud van het schrijven van DAS van 5 oktober 2009 had voorgesteld om een bedrag van 360,00 EUR (4 uur aan 90,00 EUR per uur) te betalen.

Op 16 oktober 2009 werd verwerende partij door de raadsman van eisende partij aangeklaagd om een bedrag van 2.250,00 EUR te betalen.

Op 4 november 2009 ging eisende partij tot dagvaarding over.

Verwerende partij betwist de gemaakte afspraken niet, zij het dat deze volgens hem telkens voor 4 uur waren, noch het feit dat hij niet is komen opdagen en stelt dat hij het vergeten was omdat zijn hond een vleesetende bacterie in zijn poot had en hij elke dag naar de dierenarts moest.

Verwerende partij betwistte aanvankelijk ook niet dat hij kennis had van de voorwaarden die in de praktijk van eisende partij geafficheerd zijn en op basis waarvan een afspraak kan geannuleerd worden, doch indien zulks niet 24 uur op voorhand gebeurt, een vergoeding verschuldigd is.

Verwerende partij stelt dat hij met het schrijven van de tandarts ervan uitging dat deze de handeling had stopgezet en enkel bereid is een vergoeding te betalen voor 1 dag ten belope van 360,00 EUR.

Verwerende partij verzoekt tevens het verschuldigde af te betalen met 200,00 EUR per maand.

Beoordeling

Gelet op de gevoerde betwisting, nu er geen enkele schriftelijke overeenkomst voorligt en nu uit het schrijven van DAS zelf blijkt dat verwerende partij voorhield dat het om telkens 4 uur ging, kan aangenomen worden dat verwerende partij bij eisende partij afspraken had gemaakt voor bovenvermelde data, telkens voor 4 uur.

Overeenkomstig de voorwaarden van eisende partij die door verwerende partij gekend waren dienen afspraken maximaal 24 uur op voorhand geannuleerd te worden, bij gebreke waaraan een vergoeding verschuldigd is.

Verwerende partij is op 3 augustus 2009 niet komen opdagen zodat alleszins voor die dag een vergoeding verschuldigd is voor 4 uur.

Uit het schrijven van eisende partij zelf van 4 augustus 2009 blijkt dat zij op 4 augustus 2009 zelf de overeenkomst als beëindigd beschouwde nu zij op dat ogenblik reeds een vergoeding in rekening brengt voor alle (ook de toekomstige) afspraken.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat gelet op de eigen voorwaarden van eisende partij met de "24 uren regeling" enkel een vergoeding verschuldigd is voor 3 augustus 2009 en 4 augustus 2009 en niet meer voor de afspraken vanaf 5 augustus 2009.

Op grond van de voorgelegde stukken en gelet op het hierboven vermelde is derhalve een vergoeding verschuldigd voor 8 uur.

Wat de hoegrootheid van de gevorderde schade betreft dient eisende partij de beweerde schade te bewijzen.

Eisende partij vordert een vergoeding van 95,50 EUR per uur als reële uurkost van een tandartsenpraktijk en een netto inkomstenverlies van 140,00 EUR per uur.

De rechtbank stelt vast dat eisende partij voor huidige procedure enkel een vergoeding van 90,00 EUR per uur vorderde.

Thans wordt voorgehouden dat dit enkel de vergoeding voor de "kabinetskosten" zou zijn, en daarnaast nog een vergoeding wegens netto inkomstenverlies verschuldigd zou zijn.

In haar laatste schrijven maakt eisende partij melding van de totaalprijs van de overeengekomen behandeling van 7.710,00 EUR.

Eerst en vooral blijkt dit nergens uit.

Bovendien zou eisende partij op voormeld bedrag een netto inkomen hebben van 3.500,00 EUR? Van voormelde kostprijs dienen nog de kosten van het kabinet, die volgens eisende partij zelf 90,00 EUR per uur bedragen, alsmede de kosten voor de gebruikte materialen en de belastingen in mindering worden gebracht zodat het door eisende partij geponcerde bedrag schromelijk overdreven lijkt.

Enig concreet bewijs met betrekking tot de gederfde inkomsten wordt niet geleverd.

Deze zouden overigens beperkt zijn tot de door verwerende partij gereserveerde behandeling op 3 augustus 2009 en 4 augustus 2009.

Rekening houdend met het hierboven vermelde en de voorgelegde stukken is de rechtbank van oordeel dat een vergoeding van 90,00 EUR per uur billijk is. Overigens begrootte eisende partij aanvankelijk zelf haar schade op dit bedrag.

De vordering is derhalve gegrond ten belope van $8 \times 90,00$ EUR, hetzij 720,00 EUR.

Overeenkomstig art. 1017 eerste alinea Ger W verwijst ieder eindvonnis de in het ongelijk gestelde partij in de kosten, onverminderd de overeenkomst tussen partijen die het eventueel bekrachtigt, tenzij bijzondere wetten anders bepalen.

Art. 1382 BW is een bijzondere wettelijke bepaling in de zin van voormeld artikel, krachtens welke de kosten ten laste kunnen gelegd worden van de partij door wiens schuld zij werden veroorzaakt, zelfs indien de andere partij in het ongelijk werd gesteld.

Nu de vordering van eisende partij schromelijk overdreven is en deze, mits correcte toepassing van haar eigen voorwaarden, reeds heel wat lager had gelegen dan het thans gevorderde, is de rechtbank van oordeel dat eisende partij zelf dient in te staan voor een deel van de door haar gevorderde rechtsplegingsvergoeding en verwerende partij enkel dient in te staan, gelet op de behandeling bij korte debatten, voor de minimumvergoeding op het thans toegekende bedrag zijnde 125,00 EUR.

Overeenkomstig art. 1244 BW kan aan verwerende partij toegestaan worden het verschuldigde af te korten met 200,00 EUR per maand vanaf 1 maart 2010.

Wat de gevraagde uitvoerbaarheid van het vonnis betreft is de rechtbank van oordeel dat deze niet kan worden toegestaan.

De voorlopige uitvoerbaarverklaring vormt immers een afwijking op de schorsende werking van verzet en hoger beroep.

In casu blijken er geen omstandigheden te zijn die de hoogdringendheid en de noodzaak van een dergelijke maatregel verantwoorden.

**OM DIE REDENEN
DE RECHTBANK,**

Recht doende op tegenspraak.

Alle andere en strijdige conclusies verwerpend.

Verklaart de vordering ontvankelijk en deels gegrond.

Veroordceft verwerende partij in betaling van de som van zevenhonderd twintig euro (720,00 EUR), te vermeerderen met de verwijlintresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf 14 augustus 2009 tot de datum van de dagvaarding en de gerechtelijke intresten aan dezelfde intrestvoet vanaf de datum van de dagvaarding tot de dag der alghele betaling.

Machtigt verwerende partij het verschuldigde af te betalen met afkortingen van 200,00 EUR per maand met ingang vanaf 1 maart 2010 met dien verstande dat in geval van niet tijdige betaling het volledige saldo onmiddellijk opeisbaar wordt.

Veroordeelt verwerende partij tot de kosten van dagvaarding en rolstelling, aan de zijde van eisende partij begroot en door de rechtbank vereffend op 219,04 EUR.

Begroot de rechtsplegingsvergoeding op 900,00 EUR.

Veroordeelt verwerende partij in betaling van 125,00 EUR van de rechtsplegingsvergoeding en legt het overige van de rechtsplegingsvergoeding ten laste van eisende partij.

Wijst het meer en/of anders gevorderde af.

P. VANVELDHOVEN

M. NUYENS